

XLVI.

Forslag

til

midlertidig Lov

om

nogle Ændringer i Straffelovgivningen.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 21. Februar 1905.*)

Iste Kapitel.

Straffebestemmelser for forskellige Volds- og Sædelighedsforbrydelser, Betleri og Løsgængereri.

§ 1.

Den, der imod sagesløs Person — det er en saadan, hvis Forhold ikke kunde give rimelig Anledning til Voldsgerningen — udøver Vold, der vel ikke medfører Saar eller anden Skade (almindelig borgerlig Straffelovs § 200), men dog har paadraget den overfaldne en ikke rent forbigaaende legemlig Lidelse, straffes med Fængsel eller med Tvangsarbejde. I Gentagelsestilfælde, eller naar den sagesløse angrebne er en af de i almindelig borgerlig Straffelovs §§ 201 eller 202 nævnte Personer, kan Straffen stige til Strafarbejde indtil 6 Aar. Er den sagesløse angrebne den skyldiges Slægtning i opstigende Linie, kan Straffen ikke bestemmes lavere end i almindelig borgerlig Straffelovs § 201 fastsat.

Udøves Vold, der falder ind under almindelig borgerlig Straffelovs § 203, mod sagesløs Person, straffes den skyldige med Fængsel, Tvangsarbejde eller Strafarbejde indtil 6 Aar. Har Gerningsmanden i dette Tilfælde villet den indtraadte Følge eller dog maattet forudse den som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gerningen, kan lavere Straf end Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 3 Maaneder eller Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbejde i tilsvarende Tid ikke anvendes. Har under samme Forudsætning Voldsgerningen medført et længere Sygeleje for den angrebne eller for længere Tid gjort ham uskikket til Arbejde, straffes den skyldige med Strafarbejde indtil 6 Aar.

Ved Bestemmelse af Straffens Strenghed efter denne Paragraf bliver der at tage særligt Hensyn til, om Volden har været udøvet af flere i Forening.

*) Se Tillæg A. Sp. 1903 fg; Tillæg B. Sp. 549 fg; Landstingstidenden: Fremsettelsen Sp. 26—27; 1ste Behandling Sp. 61 fg; 2den Behandling Sp. 360 fg., 3die Behandling Sp. 397 fg.